

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Dianœa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Cyprian, de cum nominibus. *vt*, [spjrate ventos, fontes
hinc pati- flueie, grandescere copias mellium, fructus
missio. mitecere vinearum, exuberare pomis arbu-
sta, nemora frondescere, prata florere. Et ver-
sus ille Licentij de Proteo ad D. Augustinum,
quam tersus est,

Spumat aper flui: unda fremit leo sibilas anguis.

Diallage.

Improprio nomine dicitur Instantia *i. 5. ois:*
tractus est pot. us orationis, quam figura.

Dallelon.

A. i. l. l. a. v. e. r. est sententiarum reciprocatio, com-
mutationi similis. *Vt*, inter pueros senex, inter
senes puer. idem Enagonion, & *x. 5. ois.*

Dialogismus.

Inl. p. 27. Hæc ita sit, cum quis secum disputat, & volu-
tat, quid agat, vel quid agendum putet. Apud
Terent. *Quid igitur faciam? Virg.*

En quid ago? r. r. s. ne procos irrija priores

Experiar?

Cicero pro Cluentio, dein iudicibus? mihi
igitur nihil queratur. In Verrinarum libr. 1. Si
populo redimitur, mihi præda de manibus e-
ripitur. Quod est igitur remedium? quod?

Dialysis.

P. Rustil. p. 5. Hoc Schema contrarium est Polysyntheto.
Syntethon. Nam demptis omnibus articulis sententiaz
diuisæ pronuntiantur. Daphnidius, Quid au-
tem me conuenit facere Byzantij? subire pu-
blicæ causæ iudicium, magno nomini aduer-
siorum fortiter resistere, non veteri pericu-
lum, diligenter posteritatis* crescere, non
minas extimescere, constanter in causa pro
vobis perseuerare? omnia feci, vestrum com-
mune commodum spectans: tamen non de-
funt, qui ex tantis meis officijs aliquid velint
vituperare. Item Lysia, Omibus in rebus
suam confidentiam ostentabat: debitum pete-
bamus: non dissolebat, minabamur? contem-
nebat, lex nihil valebat: magistratus neglige-
bat. Venit hoc tamen nobis nouissime tempus
vñscendi.

Dianæ.

Inl. p. 27. Hæc figura sit propriæ, cum præponitur non
id, quod fieri oportet, sed quod fit. Tullius,
Dolabella autem, quemadmodum homines
nobiles decer, vñscisci iniuriam fortissimè
perseuerat. Virg. *Furor arma ministrat.* Applicatur huic figuræ etiam chria sententia
necessaria. *Vt Cato in Thermum post cen-
suram. [Qui ventrem suum, non pro hoste
habet, qui pro Republ. non pro sua obso-
nat: qui stultè spondet, qui cupidè ædificat.]*

Diaphora.

Hoc Schema cum verbum iteratum, aliam *P. Rustil. p.*
sententiam significat, ac significauit primò
dictum. Id est huiusmodi. *Hunc tu, frater,*
ciusdem sanguinis particeps, in hac fortuna
deserere potisti: cuius ærumnæ quemuis
extraneorum hominem, modò hominem,
commouere poscent? Item, In viuierum
mulierem, quid potius dicam, aut verius,
quam mulierem. Eadem est cum traducti-
one.

Diaporesis.

Addubitatio. Hac vitimur, cum propter res
aliquas volumus videri dubitare, & quasi ab
ipsis iudicibus consilium capere, quo potissi-
mum generi orationis vtamur. *Aquil. p. 18*
Quale est pro
Cluentio proœmium: Evidem, quo me ver-
tam, iudices, nescio: negem fuisse illam
rem, &c. Item, pro CorNELIO: Pugnam a-
perte contra nobilissimorum hominum vo-
luntates studia, consilia, cogitationesque eo-
rum aperiam: &c. quæ quæ dubitans, an sibi
facienda sint, dicit. Vide in Aporia.

Diaœcœ.

Apud Hermogen. libr. 3. de Inu. eadem cum
diaœcœsu

Diasyrnus.

Hæc figura fit, cum rem aliquam, aut perso- *Inl. R. p. p.*
nam eleuamus. Ut apud Tullium. Est adhuc *25.*
(quod admirari vos video) non Verres, sed
Quintus Mutius. Et in eodem. Sed repente è
veltingio, ex homine, tanquam ex aliquo Cir-
cco poculo, factus est Verres: reddit ad se,
atque ad mores suos. Et alibi, Quid ad hæc
Nævius? Ridet, scilicet nostram amentiam,
qui in vita sua rationem summi officij desi-
deremus, & instituta bonorum virorum re-
quiramus.

Diasyrnus, eleuatio, vel irrisio. Ea figu-
ra est, qua ludentes, que dicuntur ab ad- *Aquil. p.*
uersarijs, disoluimus. Qualis est ille lo- *16.*
cus pro Muræna in Sulpitium, totus de iure
ciuili.

Diasyphsis.

Descriptio, vel deformatio, vbi rebus dere-
lictis, personarum, & formas ipsas, & habi- *Aquil. p. 15.*
tus describimus, & exprimimus, vt Tulli- *τρεποντας*
us hoc modo: Ponite ante oculos vobis *τηγανά*-
Rullum, in Ponto, inter vestra, atque hostium *των ταραχ*
castra, hasta posita cum suis formosis finito- *καναρών*
ribus auctionantem. Item, plenius pro Mi- ab *Alexan-*
done, Si hæc non gesta audiretis, sed picta aro-
videretis: tamen apparet, vter esset infida-
P. p. 3. tot.